

Po pierwszym przedłużeniu terminu do dnia 11 kwietnia 2013 r. Komisja skierowała do UAHE pismo, w którym:

- a) przyznała dostęp do potwierdzeń odbioru wysłanych do krajowego organu ds. konkurencji dotyczących obydwu postępowań w sprawie nałożenia grzywny;
- b) powiadomiła skarżącą, że nie posiadała informacji odnoszących się do wspomnianych postępowań w sprawie nałożenia grzywny i że posiadane przez nią dokumenty znajdujące się w aktach sprawy chronione są wyjątkami przewidzianymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

UAHE ponowiła swoje żądanie i po pierwszym przedłużeniu terminu o 15 dni Komisja skierowała kolejne pismo w dniu 18 czerwca, w którym poinformowała skarżącą, że przedłuża na czas nieokreślony termin odpowiedzi na wnioski o dostęp do dokumentów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu prawa przy dokonywaniu wykładni art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, z uwagi na to, że Komisja nie dokonała konkretnej, indywidualnej oceny stosowania wyjątków przewidzianych we wspomnianym przepisie do wniosków o dostęp będących przedmiotem niniejszego postępowania.
- 2) Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ żądane informacje nie zawierają elementów, które mogą mieć wpływ na interesy handlowe osób trzecich. Wspomniane informacje mogą w każdym razie mieć wpływ na interesy samej skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, zważywszy, na to, że wskazane w nim pojęcie śledztwa może odnosić się tylko do dochodzeń prowadzonych przez instytucje lub organy wspólnotowe, nie krajowe. Z drugiej strony okoliczności faktyczne, których dotyczy dochodzenie w obydwu postępowaniach w sprawie nałożenia grzywny, uległy przedawnieniu.
- 4) Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 w zakresie, w jakim w kontekście żądanej dokumentacji, Komisja nie wydaje decyzji, ponieważ jej postawa jest czysto pasywna lub polega na samym odbiorze dokumentów i na przedłożeniu uwag. Z drugiej strony i w każdym razie powołany wyjątek może być stosowany tylko w odniesieniu do dokumentów wewnętrznych.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2013 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Cosmetics Cabinas (AINHOA)

(Sprawa T-426/13)

(2013/C 304/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokaci M. Granado Carpenter i M. Polo Carreño)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cosmetics Cabinas, SL (El Masnou, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie R 1642/2012-1;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zwrotu kosztów poniesionych w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „AINHOA” dla towarów i usług z klas 3, 35 i 39 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 720 811

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Cosmetics Cabinas

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w odniesieniu do usług z klas 35 i 39 oraz oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w odniesieniu do „kosmetyków”, należących do klasy 3

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2013 r. — Triarii przeciwko Komisji

(Sprawa T-435/13)

(2013/C 304/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Triarii BV (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat G. Verhellen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (sprawa ENER B 1/IMMR(2013) ENER.B.1.2638778) z dnia 20 czerwca 2013 r. w celu włączenia oferty skarżącej do postępowania przetargowego;
- W przypadku gdyby orzeczenie Sądu, zgodnie z żądaniem, zostało wydane po udzieleniu zamówienia oferentowi:
 - stwierdzenie nieważności postępowania przetargowego nr ENER/B1/2013–371 w celu umożliwienia skarżącej ponownego złożenia oferty;
 - stwierdzenie nieważności decyzji, którą powinna wydać Komisja Europejska, udzielając zamówienia nr ENER/B1/2013–371 oferentowi lub
 - przyznanie odszkodowania za utraconą okazję z powodu wykluczenia skarżącej z postępowania przetargowego nr ENER/B1/2013–371.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Sąd jest właściwy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zgodnie z art. 263 TFUE.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja swoim zachowaniem wzbudziła uzasadnione oczekiwania, że oferta została złożona w należyłym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2013 r. — Bora Creations przeciwko OHIM — Beauté Prestige International (essence)

(Sprawa T-448/13)

(2013/C 304/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bora Creations, SL (Ceuta, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci R. Lange, G. Hild i C. Pape)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Beauté Prestige International SA (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 czerwca 2013 r. wydanej w sprawie R 1085/2012-5;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „essence” dla towarów z klas 3, 4, 8, 14, 16, 21, 25 i 26 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 816 144

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Beauté Prestige International SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: bezwzględne podstawy unieważnienia, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) (¹), a mianowicie, że wspólnotowy znak towarowy został zarejestrowany z naruszeniem art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i stwierdzenie częściowej nieważności prawa do wspólnotowego znaku towarowego.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Dz.U. L 78, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2013 r. — CEDC International przeciwko OHIM — Fabryka Wódek Polmos Łañcut (WISENT)

(Sprawa T-449/13)

(2013/C 304/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polska) (przedstawiciel: M. Siciarek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fabryka Wódek Polmos Łañcut S.A. (Łañcut, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie R 33/2012-4;
- obciążenie OHIM i Fabryki Wódek Polmos Łañcut S.A. kosztami postępowania.